

**Кнігі-
юбіляры
беларускіх
пісьменнікаў
2019 года**

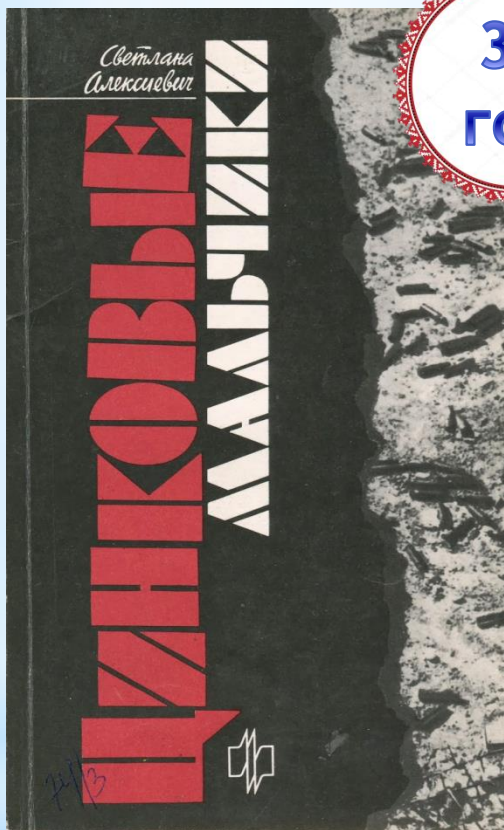
Беларуская кніга для Вас!

Наша стагоддзе перапоўнена інфармацыяй. Атрымаць яе чалавек можа не проста хутка, а імгненна. Гэтану спрыяюць Інтэрнэт і разнастайныя месэнджэры. Усё мяняецца, перабудоўваецца, відазмяняецца ...

Ці ёсць дзе тое месца адпачынку для чалавечай душы? Вядома. Гэта - кніга. Прычым усё роўна, якая гэта кніга - папяровая або электронная.

Запрашаем Вас у свет кніг, якія адзначаюць юбілей у 2019 годзе.

30
ГОД

С. Алексіевіч, «Цынкавыя хлопчыкі» –
(1989)

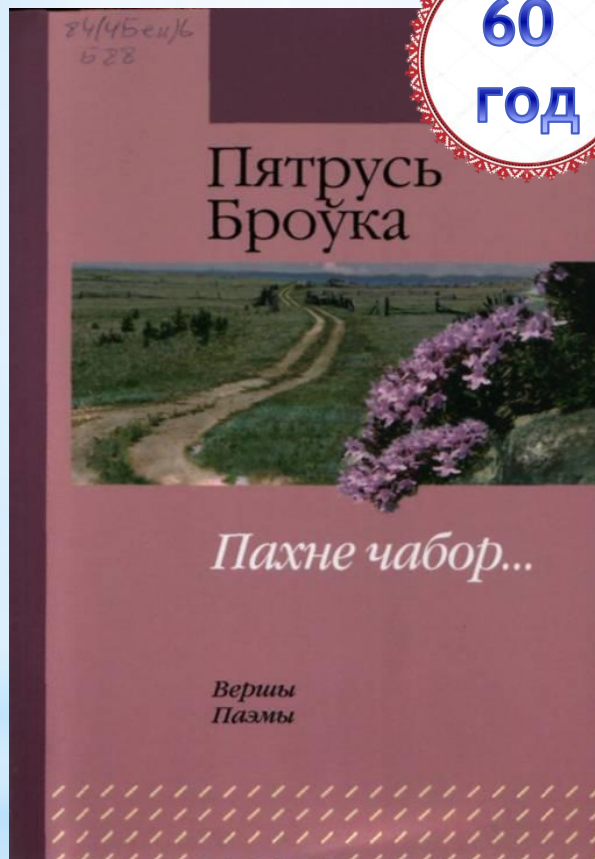
Кніга пра вайну, якая была невядомая і схаваная ад уласнага народа - аб вайне савецкіх войскаў у Афганістане. Людзі здагадваліся аб ёй толькі па цынкавых дамавінах, якія прыходзілі з незнаёмай краіны.

45
ГОД

**Р.Баравікова, першы зборнік
паэзіі “Рамонкавы бераг” – (1974)**

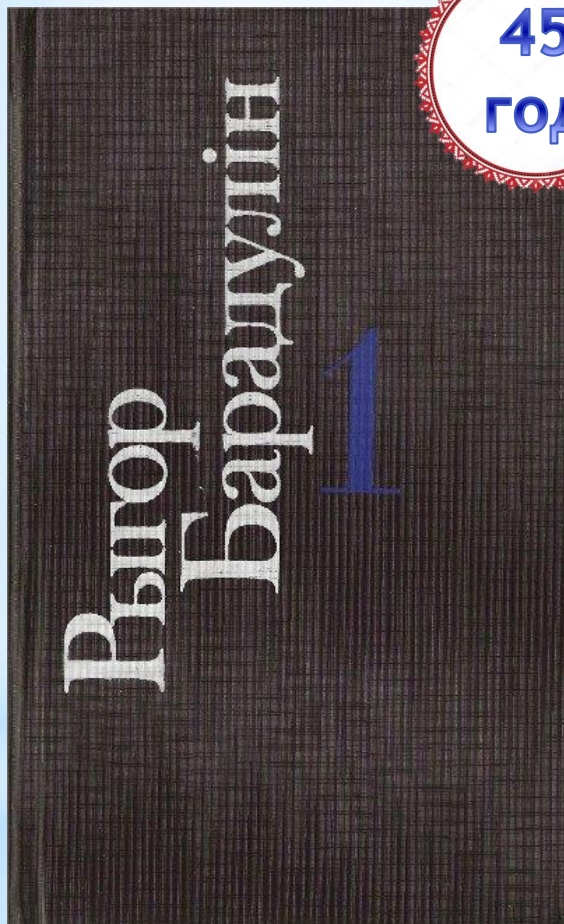
Раіса Баравікова з цяплом і пранікнёнасцю піша аб роднай Беларусі, аб добрым праменным свеце чалавечых узаемаадносін, аб дружбе і каханні. Уражанні юнацтва, роздум аб сэнсе жыцця, аб пошуках свайго месца ў ім робяць вершы Баравіковай цікавымі і запамінальнымі.

60
ГОД

П. Броўка, зборнік вершаў “Пахне чабор” - (1959)

Прыкладам самай высокай паэзіі ў творчасці Петруся Броўкі служаць вершы, у якіх ён паказвае сябе як выдатны майстар лірычнага слова. Цудоўна гучаць пейзажна-любоўныя вершы, прасякнутыя элегічным пачуццём, у іх праз драматызацыю лірычнай інтанацыі раскрываецца туга чалавечай душы па былым каханні.

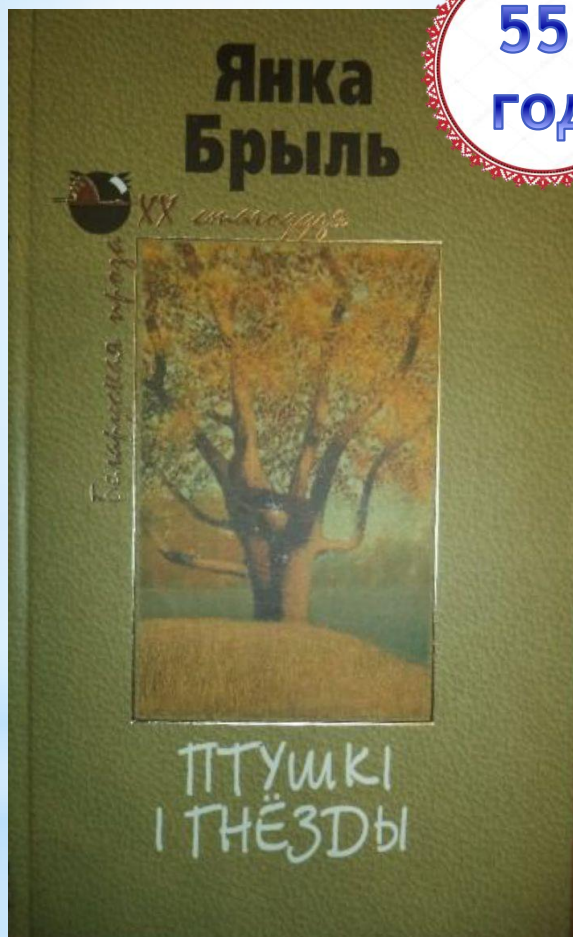

45
ГОД

**Р. Барадулін, зборнік паэзіі “Рум” -
(1974)**

Зборнік “Рум” ў 1976 годзе адзначаны Дзяржаўнай прэміяй БССР імя Янкі Купалы. Новыя рысы набывае паэтыка. Вершы Барадуліна адкрываюць нам нешта надзвычай істотнае, важнае ў маральным абліччы самога паэта і яго пакалення. Духоўныя крытэрыі суролага ваеннага і пасляваеннага часу для яго жывыя і актуальныя і сёння, нездарма ён патрабуе “так адзін аднаго паважаць, як пасля вайны паважалі!”.

55
ГОД

Я. Брыль, раман “Птушкі і гнёзды” -
(1964)

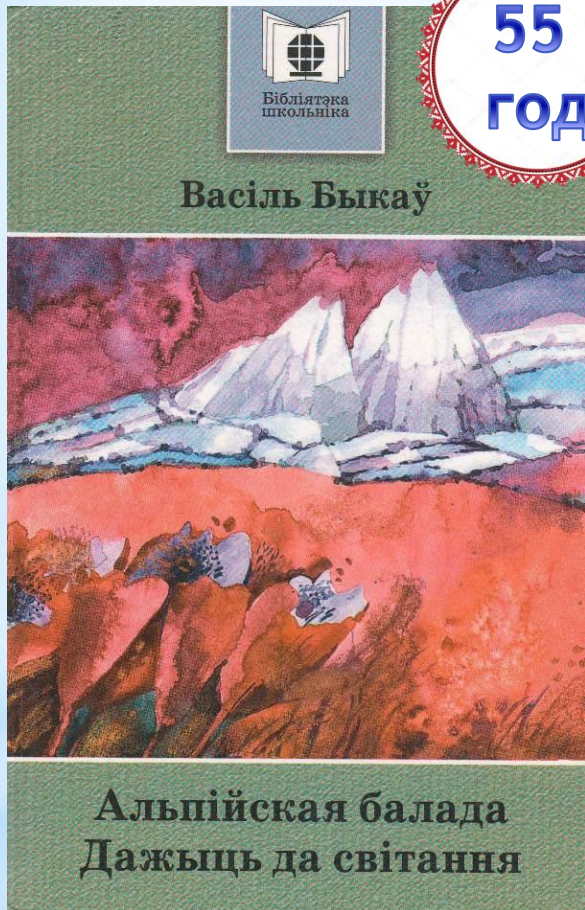
Раман Янкі Брыля “Птушкі і гнёзды” - адзін з лепшых антываенных твораў у беларускай літаратуры другой паловы XX стагоддзя. Ён неаднаразова ўключаўся ў школьныя вучэбныя праграмы для тэкстуальнага аналізу, або рэкамендаваўся да абмеркавання на ўроку дадатковага чытання. “Птушкі і гнёзды” - былі новай старонкай ў беларускай літаратуры. Ніхто з нашых пісьменнікаў не пісаў раней пра жыццё ў фашысцкай Германіі да нападзення яе на СССР. Гэта жыццё мала каму было вядома.

105
ГОД

К. Буйло, першы зборнік
вершаў “Курганная кветка”, - (1914)

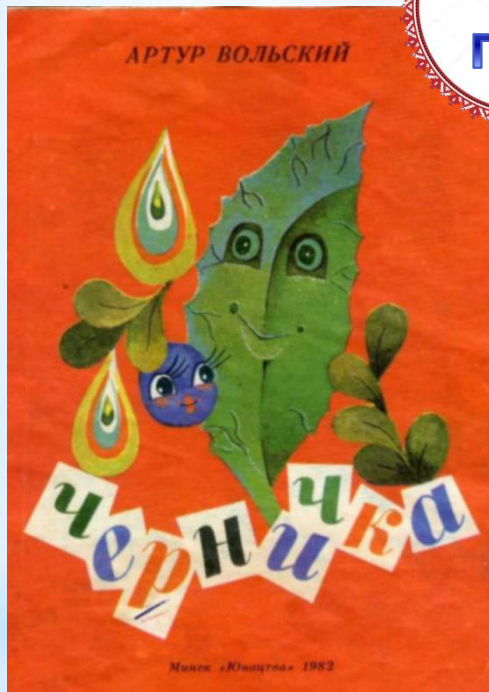
Першы зборнік «Курганная кветка» па сваім рамансавым гучанні нагадвае лірычны мюзікл, які яшчэ абавязкова будзе пастаўлены на сцэнах беларускіх тэатраў.

В.Быкаў, аповесць **“Альпійская балада”** -
(1964)

«Альпійская балада» Быкава - знакаміты твор аўтара, які распавядае нам аб сапраўдным, глыбокім пачуцці, якое не выбірае час і ўмовы для свайго з'яўлення. Дзеянне адбываецца ў сярэдзіне Другой Сусветнай вайны, у Аўстрыі, у лагеры ваеннапалонных каля Лахтальскіх Альпаў. Ноччу зноў была бамбёжка, пасля якой з раніцы пяцёра ваеннапалонных у паўразбураным цэху завода знайшлі незарваную бомбу.

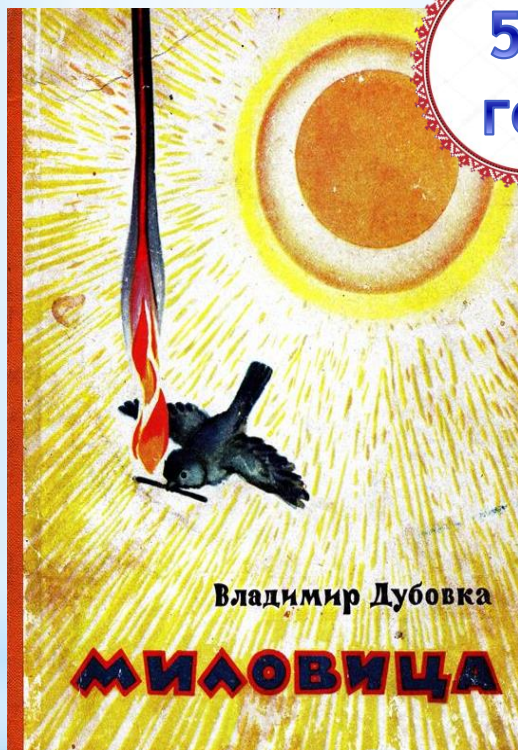
55
ГОД

А.Вольскі, кніжка для дзяцей “Чарнічка” -
(1964)

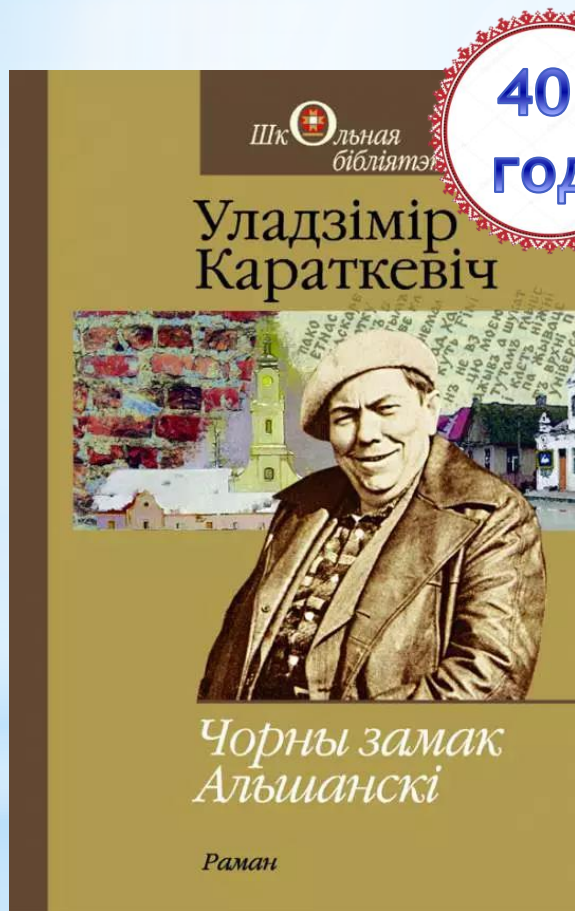
Верш “Чарнічка” Артура Вольскага у даходлівай і блізкай для дзіцячага ўспрымання форме паэт малюе жыццё адухоўленай ягадкі чарнічкі, якая расце «ў засені сосен, дзе мох, ды іглічка расла даспявала красуня-чарнічка». Яна як жывая істота ўмывае свой тварык, грэе на сонцы плечыкі, загарэла нібы негрык і быў ў яе адзін сябар лісточак, які і аберагаў чарнічку ад ўсіх лясных ворагаў.

55
ГОД

У. Дубоўка, казка “Мілавіца” - (1964)

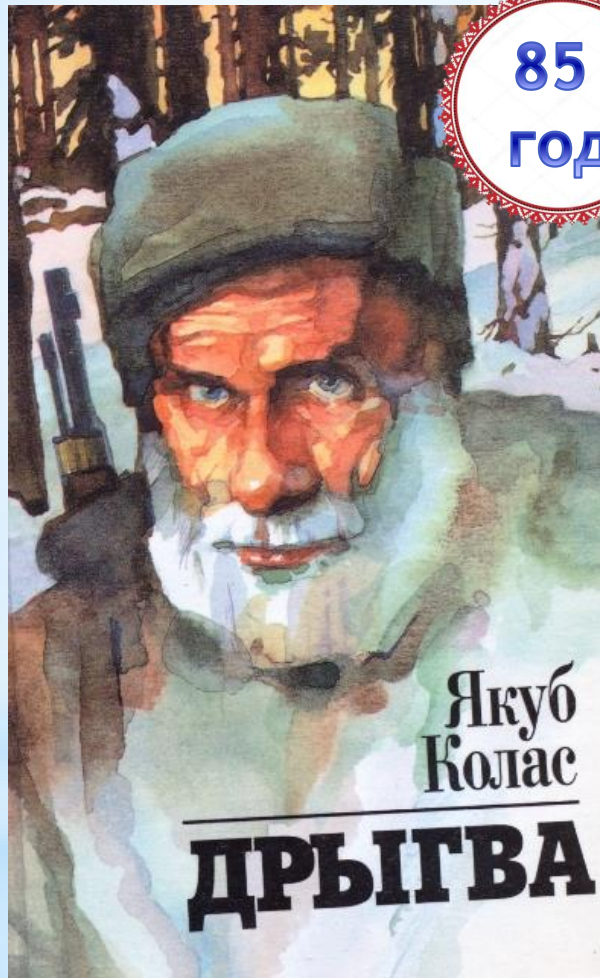
Гэта казка пра пясок. Быў адзін хлапчына з васільковымі вачыма. Ён працавіты. Адночы сонца прыпыніла свой ход. Вось хлапчына пайшоў у тую старонку дзе стаяла сонца, каб дазнацца прычыны. Дайшоў ён да Палесся. У пушчы зайшоў у хату. Дзед, што жыў у гэтай хаце расказаў яму пра дзяўчыну Мілавіцу, ён параіў хлопцу ісці дадому, бо журба па той дзяўчыне ўпадзе ў сэрца і не выйдзе аж да смерці. Хлопец не паслухаўся дзеда. Выйшаў да ракі Прыпяці, убачыў Мілавіцу. Завёў з ёй хлопец размову, расказаў аб цудзе. Як ён яе знайшоў і цяпер напэўна згіне. Дзяўчына папрасіла каб хлопец зрабіў ёй з пяску чаравікі. Сумны пайшоў хлопец дахаты. Доўга рабіў ён такія чаравікі. Папрасіў дапамогі ў сонейка. Сонца ход свой прыпыніла і пясочак растапіла. Зрабіў хлопец чаравікі. Мілавіца прыняла дарунак і аддала яму сэрца, а хлопец павёў яе на сваю радзіму. Многа змянілася на свеце і там дзе хлопец рабіў з пяску абутак, там цяпер шкляная гута. Мые ёй пясочак Нёман. Там цяпер вырабляюць крышталь.

40
ГОД

У. Караткевіч, раман “Чорны замак Альшанскі” - (1979)

«Чорны замак Альшанскі» — дэтэктыўны раман Уладзіміра Караткевіча. Гісторыя сыходзіць каранямі ў глыбокую старажытнасць 15 стагоддзя. У тыя далёкія смутныя часы князь Альшанскі крадзе скарб і каштоўнасці паўстанцаў, але раптам памірае, пакінуўшы манускрыпт, у якім паказана месцазнаходжанне скарбаў. Палеограф і пісьменнік Антон Косміч знаходзіць пергамент з шыфраваным указаннем пра схаваныя ў сутарэннях Альшанскага замка скарбы.

85
ГОД

Я. Колас, аповесць “Дрыгва” -
(1934)

Аповесць “Дрыгва” з’яўляецца выдатным творам у літаратуры, у якім знайшлі выражэнне адметныя рысы рэалізма Я. Коласа: уменне стварыць глыбока тыповы вобраз на аснове жыцця канкрэтнай гістарычнай асобы.

МАЯ БЕЛАРУСКАЯ КНІГА

ЯНКА
КУПАЛА

ТУТЭЙШЫЯ
ВЫБРАНІЯ ТВОРЫ

95
ГОД

Я. Купала, п'еса “Тутэйшыя” - (1924)

У п'есе «Тутэйшыя» выявілася вялікая трывога аўтара за духоўную спадчыну беларускага народа, яго нацыянальную свядомасць. З тутэйшасцю — беспрынцыповасцю, недастаткова развітай свядомасцю, пасіўнасцю, скоранасцю — трэба змагацца, лічыць драматург. Падкрэсліваючы трагедыіны лад п'есы, Я. Купала назваў яе «трагічна-смяшлівымі сцэнамі». У вобразе галоўнага персанажа Я. Купала ўвасобіў тып нацыянальнага нігіліста, здрадніка.

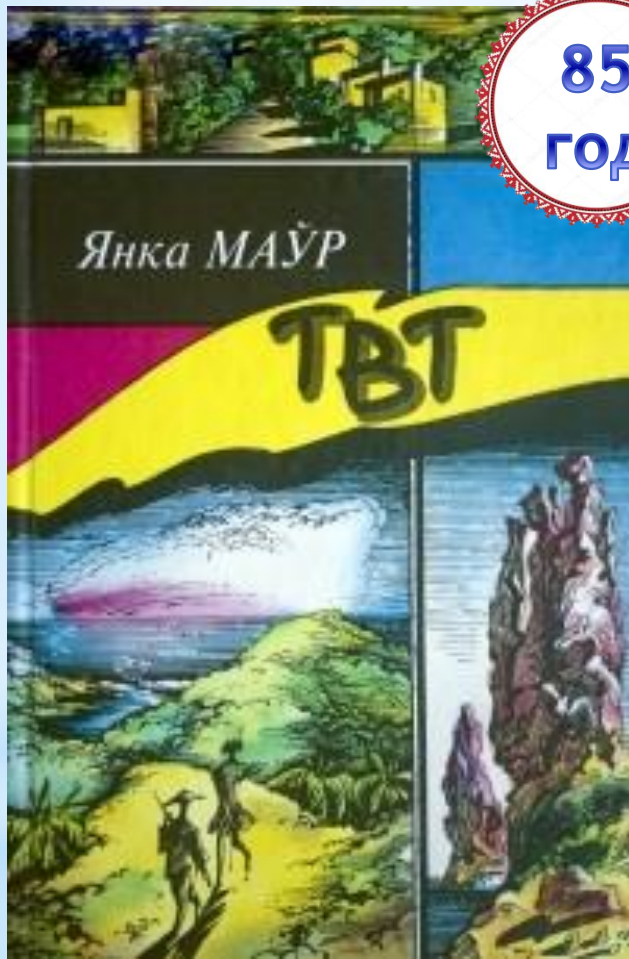
50
ГОД

А. Макаёнак, п'еса “Зацюканы апостал” - (1969)

У адной звычайнай сям'і, дзе сталым напляваць адзін на аднаго і тым больш на дзяцей, растуць Дачка, даверлівая і добрая, і Сын – чужы ў сваёй сям'і, гарачы, прынцыповы, не па гадах разумны. Сын мае вызначаную мэту, да якой няўхільна ідзе. Ён жадае стаць высокапастаўленым палітыкам, ці, як ён кажа, «цэзарам». Але разумее, што ў такім разе трэба пазбаўляцца ад такіх маральных якасцяў, як спагада, памяркоўнасць, жаль, паблажлівасць да блізкіх...

85
ГОД

Я. Маўр, аповесць “ТВТ” - (1934)

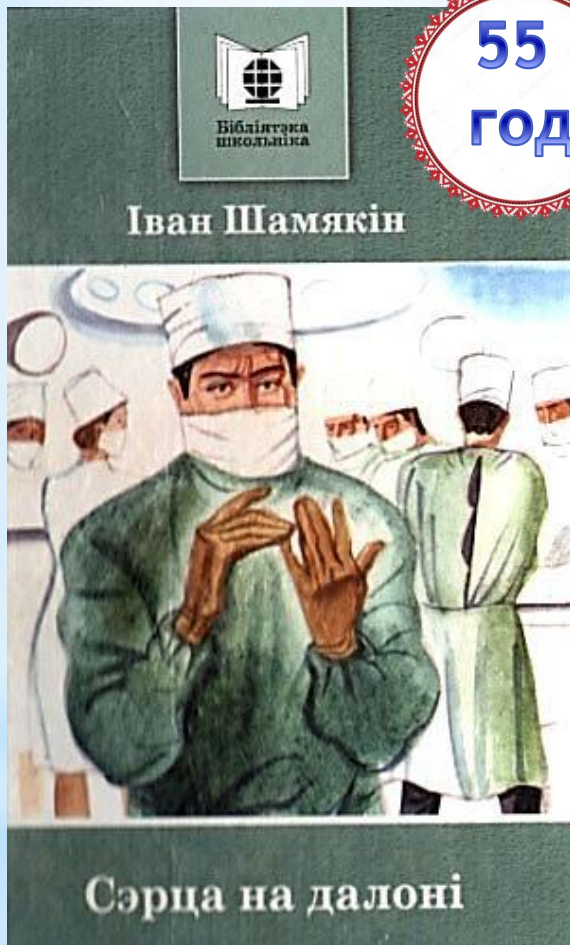
У сваіх творах пісьменнік стварыў яркія чалавечыя характары, у якіх на першым плане — гуманізм, высакароднасць, мужнасць. Не можа не зацікавіць школьнікаў прыгодніцкая аповесць «ТВТ», дзе асноўныя дзеючыя асобы — члены Таварыства ваяўнічых тэхнікаў. Яны аб'явілі вайну няўменню: усё для сябе робім самі і гатовы дапамагчы іншым.

60
ГОД

**П.Панчанка , зборнік “Кніга
вандравання і любові” - (1959)**

У пасляваеннай паэзіі П. Панчанкі гучаць грамадзянскія матывы: барацьба за мір, услаўленне сацыялістычнага ладу, палёты ў космас. Зборнікі паэта «За шчасце, за мір», «Шырокі свет», «Кніга вандраванняў і любові», «Тысяча небасхілаў» (1962). Напісаная ў гэтыя гады лірыка-публіцыстычная паэма «Патрыятычная песня», у якой паэт выказвае шчырае прызнанне ў любові да Радзімы, да людзей, была ў 1959 г. узнагароджана Літаратурнай прэміяй імя Янкі Купалы. У сваіх творах Пімен Панчанка шчыры патрыёт Беларусі, нястомны змагар за захаванне прыроды, за культываванне ў грамадстве высокіх маральных ідэалаў.

Пімен
Панчанка

І.Шамякін, раман “Сэрца на далоні” - (1964)

Асноўная сюжэтная лінія рамана — змаганне за добрае імя доктара Савіча, які доўгія гады лічыўся здраднікам. У эпіцэнтры гэтага змагання апынуўся пісьменнік Шыковіч, чалавек няўрымслівы і імпульсіўны. Да гонару Шыковіча, імкненне да праўды вяло яго ў працы над узнаўленнем гісторыі гарадскога падполля.

І.Шамякін, раман “Атланты і карыятыды” - (1974)

У рамане «Атланты і карыятыды» пісьменнік даследуе важныя сацыяльна-маральныя і сямейна-бытавыя праблемы. У творы цэнтральным героем з’яўляецца Максім Карнач. Ён – галоўны архітэктар горада – паўстае перад намі як дзейсны і мэтанакіраваны чалавек. Карнач думае пра тое, якім будзе аблічча ягонага горада, у якім асяроддзі будуць жыць людзі. Таму ён выступае супраць размяшчэння на тэрыторыі горада хімічнага камбіната.

Дзякуй за ўвагу!

**Мы вас чакаем па
адрасу:
вул. Ленінская, 2а**